നിരാകരണപത്രം
(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെയും കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റിന്റെ സാധൂകരണത്തോടെയും തർജ്ജമ നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

[2021] 4 എസ് സി ആർ 439

ഗുർദേവ് സിങ്

v.

സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് പഞ്ചാബ്

(ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ. 2021 ലെ 375)

2021 ഏപ്രിൽ 06

[ജസ്റ്റിസ് ഡോ. ധനഞ്ജയ വൈ ചന്ദ്രചൂഡ്, v ജസ്റ്റിസ് എം. ആർ. ഷാ]

ശിക്ഷാവിധി: എൻ ഡി പി എസ് നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 21 പ്രകാരം പ്രതിയായ അപ്പീൽവാദിയുടെ കൂറ്റസ്ഥാപനം – അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് 1 കിലോ ഹെറോയിൻ കണ്ടെത്തി, ഇത് വാണിജ്യ അളവിന്റെ ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ അളവിനേക്കാൾ നാലിരട്ടിയാണ്. എൻ ഡി പി എസ് നിയമപ്രകാരം 250 ഗ്രാമോ അതിൽ കൂടുതലോ വരുന്ന മയക്കുമരുന്ന്/ലഹരിവസ്തു വാണിജ്യ അളവായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു – എൻ ഡി പി എസ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 21 പ്രകാരം കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ 10 വർഷം കഠിനതടവാണ് – വാണിജ്യ അളവിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഇത് 20 വർഷം വരെയുള്ള കഠിനതടവായിരിക്കാം – 2 ലക്ഷം രൂപ പിഴയടക്കം 15 വർഷം കഠിനതടവാണ് അപ്പീൽവാദിക്ക് ശിക്ഷയായി വിധിച്ചത് – 10 വർഷം എന്ന കുറഞ്ഞ തടവ് ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷയായ 15 വർഷം കഠിനതടവ് നൽകിയപ്പോൾ, പ്രത്യേക കോടതിയോ ഹൈക്കോടതിയോ എൻ ഡി പി എസ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 32 ബി-യിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള ഘടകങ്ങൾ പരിഗണിച്ച് മതിയായ കാരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയില്ലെന്ന് അപ്പീൽവാദി വാദിച്ചു – വിധി: പ്രതിയായ അപ്പീൽവാദിയിൽ നിന്ന് 1 കിലോ ഹെറോയിൻ കണ്ടെടുക്കുകയും അത് ഇദ്ദേഹം വിവരം നൽകിയ ആൾക്ക് വിൽക്കുകയും ചെയ്തു – അതിനാൽ, ഇദ്ദേഹം ഒരു 'വാഹകൻ' (carrier) മാത്രമാണെന്ന് പറയാനാവില്ല – ഒരു നിശ്ചിത കേസിൽ താൻ ലഹരിവസ്തു/മയക്കുമരുന്ന് കൊണ്ടുപോകുന്നു എന്ന് അറിവുള്ളതും, വലിയ അളവിൽ മയക്കുമരുന്ന് കൈവശം വെച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു വാഹകന് പോലും നിയമപ്രകാരം നൽകാവുന്ന കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ നൽകാവുന്നതാണ് – അതിനാൽ, പ്രത്യേക കോടതി വിധിച്ച 2 ലക്ഷം രൂപ പിഴയടക്കമുള്ള 15 വർഷത്തെ കഠിനതടവ് ഹൈക്കോടതി ശരിവെച്ചത് ശരിയായ നടപടിയാണ്, അതിൽ ഇടപെടേണ്ട ആവശ്യമില്ല – അത്തരമൊരു ശിക്ഷ വിധിക്കുമ്പോൾ കോടതി ഏതെങ്കിലും അപ്രസക്തമായ ഘടകങ്ങൾ പരിഗണിച്ചു എന്ന് പറയാൻ സാധിക്കില്ല – നാർക്കോട്ടിക് ഡ്രഗ്സ് ആൻഡ് സൈക്കോട്രോപിക് സബ്സ്റ്റൻസസ് നിയമം, 1985 – വകുപ്പ് 32 ബി.

ശിക്ഷാവിധി: ലഘൂകരിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ – മയക്കുമരുന്ന് കടത്ത് കുറ്റകൃത്യം – പ്രതി ഒരു സാധാരണക്കാരനോ, വാഹകനോ, അല്ലെങ്കിൽ കുടുംബത്തിന്റെ ഏക ആശ്രയമോ ആയതുകൊണ്ട് മാത്രം അത് എൻ ഡി പി എസ് നിയമപ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷ വിധിക്കുമ്പോൾ ലഘൂകരിക്കുന്ന സാഹചര്യമായി കണക്കാക്കാനാവില്ല. എൻ ഡി പി എസ് നിയമപ്രകാരം ശിക്ഷ വിധിക്കുമ്പോൾ സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുവായ താൽപ്പര്യങ്ങൾ കൂടി പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. – നാർക്കോട്ടിക് ഡ്രഗ്സ് ആൻഡ് സൈക്കോട്രോപിക് സബ്സ്റ്റൻസസ് നിയമം, 1985.

നാർക്കോട്ടിക് ഡ്രഗ്സ് ആൻഡ് സൈക്കോട്രോപിക് സബ്സ്റ്റൻസസ് നിയമം, 1985: വകുപ്പ് 32 ബി– കുറഞ്ഞ തടവ് ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ നൽകുന്നതിനുള്ള പ്രസക്ത ഘടകങ്ങൾ – വിധി: ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ തടവ് ശിക്ഷയേക്കാളോ പിഴയേക്കാളോ ഉയർന്ന ശിക്ഷ വിധിക്കുമ്പോൾ, കോടതിക്ക് ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന ഘടകങ്ങളും നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 32 ബി–യിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള/പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള ഘടകങ്ങളും പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ് – കൈവശമുള്ള വസ്തുവിന്റെ അളവ്, "കോടതിക്ക് ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന ഘടകങ്ങളിൽ" ഉൾപ്പെടുന്നു. കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ/തടവ് നൽകാനുള്ള വിവേചനാധികാരം കോടതി വിനിയോഗിക്കുമ്പോൾ, വസ്തുവിന്റെ വലിയ/കൂടിയ അളവ് ഒരു ഘടകമായി പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, കോടതിക്ക് പിഴവ് സംഭവിച്ചെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല – 10 വർഷം മുതൽ 20 വർഷം വരെ ശിക്ഷ/തടവ് വിധിക്കുന്നതിന് കോടതിക്ക് വിശാലമായ വിവേചനാധികാരമുണ്ട്. കൂടാതെ അത്തരമൊരു ശിക്ഷ/തടവ് ചുമത്തുമ്പോൾ, വകുപ്പ് 32 ബി–യിൽ (എ) മുതൽ (എഫ്) വരെ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റ് ഘടകങ്ങളും കോടതിക്ക് പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ് – ഈ കേസിൽ, കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ നൽകണമെന്നും വിധി പറയുമ്പോൾ ദയയോടെയുള്ള സമീപനം സ്വീകരിക്കണമെന്നും പ്രതിക്കുവേണ്ടി നടത്തിയ അഭ്യർത്ഥന പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട്, പ്രത്യേക കോടതി യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രസക്തമായ വസ്തുതകളും/ഘടകങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കുകയും, 20 വർഷം എന്ന പരമാവധി ശിക്ഷ നൽകാതെ 15 വർഷം കഠിനതടവ് ശിക്ഷയായി വിധിക്കുകയും ചെയ്തു – അതിനാൽ, ശിക്ഷ വിധിച്ചപ്പോൾ പ്രത്യേക കോടതി അതിന്റെ മനസ്സ് ഉപയോഗിച്ചതേയില്ല എന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല.

അപ്പീൽ തള്ളിക്കൊണ്ട് ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

1. **എൻ ഡി പി എസ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 32 ബി കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ നൽകുന്നതിന് പരിഗണിക്കേണ്ട ഘടകങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 32 ബി തന്നെ, കോടതിക്ക് ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന ഘടകങ്ങൾക്ക്**

പുറമെ, കുറഞ്ഞ തടവ് ശിക്ഷയേക്കാളോ പിഴയേക്കാളോ ഉയർന്ന ശിക്ഷ നൽകുന്നതിന് അതേ വകുപ്പ് 32 ബി-യിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള ഘടകങ്ങൾ കൂടി പരിഗണിക്കാമെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ, കുറഞ്ഞ തടവ് ശിക്ഷയേക്കാളോ പിഴയേക്കാളോ ഉയർന്ന ശിക്ഷ വിധിക്കുമ്പോൾ, കോടതിക്ക് ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന ഘടകങ്ങളും നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 32 ബി-യിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള/പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള ഘടകങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കാം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, കുറഞ്ഞ തടവ് ശിക്ഷയേക്കാളോ പിഴയേക്കാളോ ഉയർന്ന ശിക്ഷ നൽകുമ്പോൾ, വകുപ്പ് 32 ബി-യിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള/പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള ഘടകങ്ങൾ മാത്രമേ കോടതി പരിഗണിക്കേണ്ടതുള്ളൂ എന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. [ഖണ്ഡിക 6] [448-ബി-സി, ജി-എച്ച്; 449-എ-സി]

2. കൈവശമുള്ള വസ്തുവിന്റെ അളവ്, "കോടതിക്ക് ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന ഘടകങ്ങളിൽ" ഉൾപ്പെടുന്നു. കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ/തടവ് നൽകാനുള്ള വിവേചനാധികാരം കോടതി വിനിയോഗിക്കുമ്പോൾ, വസ്തുവിന്റെ വലിയ/കൂടിയ അളവ് ഒരു ഘടകമായി പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, കോടതിക്ക് പിഴവ് സംഭവിച്ചെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. 10 വർഷം മുതൽ 20 വർഷം വരെ ശിക്ഷ/തടവ് വിധിക്കുന്നതിന് കോടതിക്ക് വിശാലമായ വിവേചനാധികാരമുണ്ട്. കൂടാതെ അത്തരമൊരു ശിക്ഷ/തടവ് ചുമത്തുമ്പോൾ, വകുപ്പ് 32 ബി-യിൽ (എ) മുതൽ (എഫ്) വരെ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റ് ഘടകങ്ങളും കോടതിക്ക് പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ നൽകുമ്പോൾ, വകുപ്പ് 32 ബി (എ) മുതൽ (എഫ്) വരെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഘടകങ്ങൾക്കപ്പുറം കോടതി ഉചിതമെന്ന് കരുതുന്ന ഒരു ഘടകം പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, "ആ ഘടകം" പ്രസക്തമാണോ അല്ലയോ എന്ന് മാത്രം ഹൈക്കോടതിക്ക് പരിശോധിച്ചാൽ മതി. കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ നൽകണമെന്നും വിധി പറയുമ്പോൾ ദയയോടെയുള്ള സമീപനം സ്വീകരിക്കണമെന്നും പ്രതിക്കുവേണ്ടി നടത്തിയ അഭ്യർത്ഥന പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട്, പ്രത്യേക കോടതി യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രസക്തമായ വസ്തുതകളും/ഘടകങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കുകയും, 20 വർഷം എന്ന പരമാവധി ശിക്ഷ നൽകാതെ 15 വർഷം കഠിനതടവ് ശിക്ഷയായി വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ, ശിക്ഷ വിധിച്ചപ്പോൾ പ്രത്യേക കോടതി അതിന്റെ മനസ്സ് ഉപയോഗിച്ചതേയില്ല എന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. [ഖണ്ഡികകൾ 6.1, 6.2][450-ഡി-എച്ച്; 451-എ-ബി]

3. പ്രതിക്കുവേണ്ടിയുള്ള വാദം, അതായത് പ്രധാന വിതരണക്കാരനെ പിടികൂടാനോ/അറസ്റ്റ് ചെയ്യാനോ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും അപ്പീൽവാദി ഒരു വാഹകൻ മാത്രമാണെന്നും ഉള്ളത്, ഹൈക്കോടതി ശരിവെച്ച പ്രത്യേക കോടതിയുടെ ശിക്ഷയിൽ

ഇടപെടാനുള്ള ഒരു കാരണമായി കണക്കാക്കാനാവില്ല. മിക്ക കേസുകളിലും വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നുള്ള പ്രധാന വിതരണക്കാരനെ പിടിക്കൂടാനോ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാനോ സാധിച്ചെന്ന് വരില്ല. പ്രതി മയക്കുമരുന്ന് അനധികൃതമായി കൈവശം വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ, സാഹചര്യം ആവശ്യപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, നിയമപ്രകാരം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ നൽകാവുന്നതാണ്. ഈ കേസിൽ, അപ്പീൽവാദിയായ പ്രതിയിൽ നിന്ന് ഒരു കിലോ ഹെറോയിൻ കണ്ടെത്തുകയും അത് വിവരം നൽകിയ ആൾക്ക് അദ്ദേഹം വിൽക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട്, ഇദ്ദേഹം വെറുമൊരു വാഹകൻ മാത്രമാണെന്ന് പറയാനാവില്ല. ഒരു നിശ്ചിത കേസിൽ താൻ ലഹരിവസ്തു/മയക്കുമരുന്ന് കൊണ്ടുപോകുന്നു എന്ന് അറിവുള്ളതും, വലിയ അളവിൽ മയക്കുമരുന്ന് കൈവശം വെച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു വാഹകന് പോലും നിയമപ്രകാരം നൽകാവുന്ന കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ നൽകാവുന്നതാണ്. ഈ കേസിൽ, പ്രതിയിൽ നിന്ന് ഒരു കിലോ ഹെറോയിൻ കണ്ടെത്തി, എന്നാൽ ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ വാണിജ്യ അളവ് 250 ഗ്രാം മാത്രമാണ്. അതിനാൽ, പ്രതി ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ വാണിജ്യ അളവിനേക്കാൾ നാലിരട്ടി മയക്കുമരുന്ന് കൈവശം വെച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, പ്രത്യേക കോടതി 2 ലക്ഷം രൂപ പിഴയടക്കം 15 വർഷം കഠിനതടവ് ശിക്ഷയായി വിധിച്ചത് ഹൈക്കോടതി ശരിവെച്ചത് ശരിയായ നടപടിയാണ്, അതിൽ ഈ കോടതിക്ക് ഇടപെടേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അത്തരമൊരു ശിക്ഷ വിധിക്കുമ്പോൾ കോടതി ഏതെങ്കിലും അപ്രസക്തമായ ഘടകങ്ങൾ പരിഗണിച്ചു എന്ന് പറയാൻ സാധിക്കില്ല [ഖണ്ഡികകൾ 6.3, 6.4][451-ബി-എഫ്]

4. പ്രതിക്കുവേണ്ടിയുള്ള വാദം, മതിയായ ശിക്ഷ നൽകുന്നത് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21-ൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വ്യക്തിപരമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വിഷയമാണെന്നും, അനുകൂലവും പ്രതികൂലവുമായ സാഹചര്യങ്ങൾക്ക് അർഹമായ പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടതുണ്ടെന്നുമാണ്. ഈ കേസിൽ പ്രതിക്ക് അനുകൂല സാഹചര്യങ്ങളാണ് പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളേക്കാൾ കൂടുതലുള്ളതെന്നും, അതിനാൽ നിയമത്തിൽ നിഷ്കർഷിച്ചിട്ടുള്ള ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ ന്യായീകരിക്കാനാവാത്തതും ആവശ്യമില്ലാത്തതുമാണ് എന്നും വാദിച്ചു. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 21 പ്രകാരം പ്രതി കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും, വാണിജ്യ അളവിന്റെ നാലിരട്ടിയിലധികം വരുന്ന ഒരു കിലോ ഹെറോയിൻ കൈവശം വെച്ചതായി സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ എൻ ഡി പി എസ് നിയമം നിർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങളും കാരണങ്ങളും പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. 1965-ൽ എൻ ഡി പി എസ് നിയമം നിർമ്മിക്കുന്നതിന് മുൻപ്, ഇന്ത്യയിലെ മയക്കുമരുന്നുകളുടെ നിയന്ത്രണം (എ) കറുപ്പ് നിയമം 1857, (ബി) കറുപ്പ് നിയമം 1878, (സി) ഡേഞ്ചറസ് ഡ്രഗ്സ്

നിയമം 1930 എന്നിങ്ങനെയുള്ള കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന നിയമങ്ങളിലൂടെയാണ് നടപ്പാക്കിയിരുന്നത്. എങ്കിലും, കാലം പുരോഗമിക്കുകയും ദേശീയവും അന്തർദ്ദേശീയവുമായ തലങ്ങളിൽ അനധികൃത മയക്കുമരുന്ന് വ്യാപാരവും ദുരുപയോഗവും വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ താഴെ പറയുന്ന പോരായ്മകൾ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു: (i) മയക്കുമരുന്ന് കടത്തുകാരുടെ സംഘടിത സംഘങ്ങളെ നേരിടാൻ മേൽപ്പറഞ്ഞ നിയമങ്ങളിലെ ശിക്ഷാ വ്യവസ്ഥകൾ മതിയായ പ്രതിരോധം നൽകുന്നില്ലായിരുന്നു. (ii) കഴിഞ്ഞ കുറച്ചു വർഷങ്ങളായി അയൽരാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് പ്രധാനമായും പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് ലക്ഷ്യമിട്ടുള്ള മയക്കുമരുന്ന് കൈമാറ്റം രാജ്യം കൂടുതലായി നേരിടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. (iii) അടുത്ത കാലത്തായി സൈക്കോട്രോപിക് ലഹരിവസ്തുക്കൾ എന്നറിയപ്പെടുന്ന പുതിയതരം മയക്കുമരുന്നുകൾ രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുകയും ദേശീയ സർക്കാരുകൾക്ക് ഗുരുതരമായ പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു.അതുകൊണ്ട്, മേൽപ്പറഞ്ഞ പോരായ്മകൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനായി 1985-ൽ എൻഡിപിഎസ് നിയമനിർമ്മാണം നടത്തി. അതിനുശേഷം, അപകടകരമായ മയക്കുമരുന്നുകൾ വിപണിയിൽ വ്യാപിക്കുന്നത് തടയുന്നതിനായി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 37 ഭേദഗതി ചെയ്യുകയും, ആ വകുപ്പിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള നിർബന്ധിത വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കാതെ നിയമപ്രകാരമുള്ള ഒരു കുറ്റത്തിന്റെ പ്രതിക്ക് വിചാരണവേളയിൽ ജാമ്യം അനുവദിക്കരുതെന്ന് വ്യവസ്ഥയും ചെയ്തു. [ഖണ്ഡിക 7][451-എഫ്-എച്ച്; 452-എ-ഇ]

6. പ്രതിക്കുവേണ്ടി, അനുകൂലവും പ്രതികൂലവുമായ സാഹചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വാദങ്ങളും, കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ നൽകണമെന്നും നിയമപ്രകാരമുള്ള ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ നൽകരുതെന്നുമുള്ള അഭ്യർത്ഥനയും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ഒരു കാര്യം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്: ഒരു കൊലപാതകക്കേസിൽ, പ്രതി ഒന്നോ രണ്ടോ പേരെ കൊലപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, മയക്കുമരുന്ന് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവർ ദുർബലരായ ഒട്ടനവധി നിരപരാധികളായ യുവ ഇരകളുടെ മരണത്തിനോ മാരകമായ ആഘാതങ്ങൾക്കോ കാരണമാകുന്നു. ഇത് സമൂഹത്തിൽ ദോഷകരമായ ഫലങ്ങളും മാരകമായ ആഘാതവും ഉണ്ടാക്കുന്നു; അവർ സമൂഹത്തിന് ഒരു ഭീഷണിയാണ്. അധോലോകത്തിന്റെ സംഘടിതമായ പ്രവർത്തനങ്ങളും, മയക്കുമരുന്നുകളുടെയും സൈക്കോട്രോപിക് ലഹരിവസ്തുക്കളുടെയും രാജ്യത്തേക്കുള്ള രഹസ്യക്കടത്തും, അവയുടെ അനധികൃത വ്യാപാരവും സമൂഹത്തിലെ ഒരു വലിയ വിഭാഗം ആളുകൾക്കിടയിലും, പ്രത്യേകിച്ച് കൗമാരക്കാർക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുമിടയിൽ മയക്കുമരുന്ന് ആസക്തിക്ക് കാരണമാകും. ഈ വിപത്ത് അടുത്ത കാലത്തായി ഗുരുതരമായതും ഭീതിപ്പെടുത്തുന്നതുമായ അവസ്ഥയിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ഇതിന് സമൂഹത്തിൽ മൊത്തത്തിൽ ഒരു മാരകമായ ആഘാതമുണ്ട്. അതിനാൽ, എൻ ഡി പി

എസ് നിയമപ്രകാരമുള്ള കേസിൽ ശിക്ഷ വിധിക്കുമ്പോൾ, സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുവായ താൽപ്പര്യവും കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതു കൊണ്ടുതന്നെ, അനുകൂലവും പ്രതികൂലവുമായ സാഹചര്യങ്ങൾക്കിടയിൽ സന്തുലിതാവസ്ഥ വരുത്തുമ്പോൾ, പൊതുതാൽപ്പര്യവും സമൂഹത്തിൽ മൊത്തത്തിലുള്ള ആഘാതവും എപ്പോഴും ഉയർന്ന ശിക്ഷയ്ക്ക് അനുകൂലമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട്, പ്രതി ഒരു ദരിദ്രനാണെന്നോ, വെറുമൊരു വാഹകൻ മാത്രമാണെന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ കുടുംബത്തിന്റെ ഏക വരുമാനക്കാരനാണെന്നോ ഉള്ളത് എൻ ഡി പി എസ് നിയമപ്രകാരം ശിക്ഷ വിധിക്കുമ്പോൾ പ്രതിക്ക് അനുകൂലമായ ഘടകങ്ങളായി കണക്കാക്കാനാവില്ല. മാത്രമല്ല, ഈ കേസിൽ, പ്രതി ഒരു പാവപ്പെട്ടയാളാണെന്നും, കുടുംബത്തിന്റെ ഏക വരുമാനക്കാരനാണെന്നും, ഇത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ കുറ്റകൃത്യമാണെന്നുമുള്ള പ്രതിയുടെ വാദം പ്രത്യേക കോടതി പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് പരമാവധി ശിക്ഷയായ 20 വർഷം കഠിനതടവ് നൽകാതെ 15 വർഷം മാത്രം ശിക്ഷയായി വിധിച്ചത്. [ഖണ്ഡിക 7] [452-ഇ-എച്ച്; 453-എ-സി]

റാഫിഖ് ബുറേഷി v. നാർക്കോട്ടിക് കൺട്രോൾ ബ്യൂറോ, ഈസ്റ്റേൺ സോണൽ യൂണിറ്റ് (2019) 6 എസ് സി സി 492 : [2019] 7 എസ് സി ആർ 248; *സോമൻ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് കേരള* (2013) 11 എസ് സി സി 382 : [2012] 11 എസ് സി ആർ 1155; *സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഹരിയാന v. ആശാ ദേവി* (2015) 8 എസ് സി സി 39 : [2015] 6 എസ് സി ആർ 348 – പരാമർശിച്ചു.

കേസ് നിയമ സൂചിക

[2019] 7 എസ് സി ആർ 248	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 3.2
[2012] 11 എസ് സി ആർ 1155	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 3.3
[2015] 6 എസ് സി ആർ 348	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 3.3

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരികത : ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ. 2021 ലെ 375

പഞ്ചാബ് ആൻഡ് ഹരിയാന ഹൈക്കോടതിയുടെ 28.11.2019-ലെ സി ആർ എ-ഡി. നമ്പർ. 2018 ലെ 311-ഡി ബി (ഒ&എം) കേസിലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

അപ്പീൽവാദിക്കായി ഹാജരായ അഭിഭാഷകർ: സിദ്ധാർത്ഥ് മിത്തൽ, പ്രഭാത് കുമാർ.

എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകർ: ജസ്പ്രീത് ഗോഗിയ, അഷിമ മണ്ഡ്ല, മന്ദാകിനി സിംഗ്, കരൺവീർ ഗോഗിയ, ശിവാംഗി സിംഗൽ.

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പുറപ്പെടുവിച്ചത്:

ജസ്റ്റിസ് എം. ആർ. ഷാ

1. പഞ്ചാബ് ആൻഡ് ഹരിയാന ഹൈക്കോടതിയുടെ ചണ്ഡീഗഡിലെ സി ആർ എ-ഡി. നമ്പർ 311/2018-ൽ 28.11.2019-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും അസംതൃപ്തനായി, യഥാർത്ഥ പ്രതിയായ അപ്പീൽവാദി ഈ അപ്പീൽ സമർപ്പിക്കുന്നു. ഹൈക്കോടതി, അപ്പീൽ തള്ളുകയും നർക്കോട്ടിക് ഡ്രഗ്സ് ആൻഡ് സൈക്കോട്രോപിക് സബ്സ്റ്റൻസ് നിയമം 1985-ലെ (വഴിയേ "നിയമം" എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു) വകുപ്പ് 21 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രത്യേകകോടതിയുടെ ശിക്ഷാവിധി ശരിവെക്കുകയും ചെയ്തു. 15 വർഷം കഠിനതടവും 2 ലക്ഷം രൂപ പിഴയും, പിഴയടയ്ക്കാത്തപക്ഷം ഒരു വർഷം കൂടി കഠിനതടവും വിധിച്ച കോടതി ഉത്തരവിനെതിരെയാണ് ഈ അപ്പീൽ.

2. ആദ്യം തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യം, 16.12.2020-ലെ മുൻ ഉത്തരവ് പ്രകാരം ഈ കോടതി, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 21 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് അപ്പീൽവാദിയുടെ ശിക്ഷയിൽ ഇടപെടാൻ വിസമ്മതിച്ചിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ശിക്ഷയുടെ കാര്യത്തിൽ മാത്രം നോട്ടീസ് അയച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ, ഈ അപ്പീലിൽ 15 വർഷത്തെ കഠിനതടവും 2 ലക്ഷം രൂപ പിഴയും, പിഴയടയ്ക്കാത്ത പക്ഷം ഒരു വർഷം കൂടി കഠിനതടവും എന്ന ശിക്ഷാവിധി മാത്രമാണ് പരിഗണിക്കേണ്ടത്.

3. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 21 പ്രകാരം കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ 10 വർഷമാണെന്നാണ് അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ശക്തമായി വാദിച്ചത്. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 32 ബി അനുസരിച്ച്, ഒരു കുറ്റത്തിന് കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയോ പിഴയോ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, കോടതിക്ക് ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന മറ്റ് ഘടകങ്ങൾക്കൊപ്പം, വകുപ്പ് 32 ബി-യിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള ഘടകങ്ങൾ കൂടി പരിഗണിച്ച്, കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ നൽകാവുന്നതാണ്. അതിനാൽ, നിലവിലെ കേസിൽ, കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയായ 10 വർഷത്തേക്കാൾ കൂടുതലായി 15 വർഷം തടവ് ശിക്ഷ

വിധിക്കുമ്പോൾ, വകുപ്പ് 32 ബി-യിൽ പറയുന്ന ഘടകങ്ങൾ കോടതി പരിഗണിക്കുകയും അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്യണം. എന്നാൽ ഈ കേസിൽ, 10 വർഷത്തിൽ കൂടുതൽ ശിക്ഷയായ 15 വർഷം തടവ് വിധിച്ചപ്പോൾ, പ്രത്യേക കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും വകുപ്പ് 32 ബി-യിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഘടകങ്ങൾ പരിഗണിച്ചതിന് യാതൊരു കാരണവും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല എന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

3.1 അപ്പീൽവാദി ആദ്യമായി കുറ്റകൃത്യത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടയാളും ഒരു പാവപ്പെട്ടവനും വെറുമൊരു വാഹകൻ മാത്രമായിരുന്നു എന്നും അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. പ്രതിയായ അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ തുടർന്ന് വാദിച്ചത്, ഈ കേസിൽ ലഹരിവസ്തുവിന്റെ പ്രധാന വിതരണക്കാരനെ പിടികൂടാനോ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാനോ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും, അപ്പീൽവാദി ഒരു വാഹകൻ മാത്രമായതുകൊണ്ട് നിയമപ്രകാരം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ ആവശ്യമില്ലെന്നുമാണ്. വകുപ്പ് 32 ബി-യിലെ (എ) മുതൽ (എഫ്) വരെയുള്ള ഖണ്ഡങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഘടകങ്ങൾ കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ വിധിക്കുമ്പോൾ പ്രത്യേക കോടതി പരിഗണിച്ചിട്ടില്ല എന്നും വാദത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

3.2 മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾക്കായി, ***റാഫിഖ് ബുറേഷി v. നാർക്കോട്ടിക് കൺട്രോൾ ബ്യൂറോ, ഈസ്റ്റേൺ സോണൽ യൂണിറ്റ്*** (2019) 6 എസ് സി സി 492 എന്ന കേസിലെ വിധിന്യായത്തിലെ 23-ാം ഖണ്ഡികയിൽ ഈ കോടതി നടത്തിയ ചില നിരീക്ഷണങ്ങൾ അദ്ദേഹം ആശ്രയിച്ചു.

റാഫിഖ് ബുറേഷിയുടെ കേസിൽ (മേൽപരാമർശം), വിശകലന റിപ്പോർട്ട് പ്രകാരം വാണിജ്യ അളവിനേക്കാൾ വളരെ കൂടുതലായ 609.6 ഗ്രാം ലഹരിവസ്തു കൈവശം വെച്ച പ്രതിയുടെ 16 വർഷത്തെ തടവുശിക്ഷ 12 വർഷമായി ഈ കോടതി കുറച്ചുവെന്നും യഥാർത്ഥപ്രതിയായ അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകൻ കൂട്ടിച്ചേർത്തു.

3.3 അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ തുടർന്ന് വാദിച്ചത്, ഉചിതമായ ശിക്ഷ വിധിക്കുന്നത് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21 പ്രകാരം സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വ്യക്തി സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വിഷയമാണെന്നും, അനുകൂലവും പ്രതികൂലവുമായ സാഹചര്യങ്ങൾക്ക് അർഹമായ പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഈ ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതി പലപ്പോഴും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ***സോമൻ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് കേരള (2013)*** 11 എസ് സി സി 382, ***സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഹരിയാന v. ആശാ ദേവി (2015)*** 8 എസ് സി സി 39 എന്നീ കേസുകളിൽ ഈ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധികൾ ഇതിനായി അദ്ദേഹം ആശ്രയിച്ചു. നിലവിലെ കേസിൽ അനുകൂലമായ സാഹചര്യങ്ങൾ ഇവയാണെന്നും അദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ചു: (i) അപ്പീൽവാദി ഒരു പാവപ്പെട്ടയാളും കുടുംബത്തിന്റെ ഏക ആശ്രയവുമാണ്. (ii) ശിക്ഷാവിഷയം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ അപ്പീൽവാദിയോട് ദയ

കാണിക്കണമെന്ന് വിചാരണക്കോടതി കണ്ടെത്തി. (iii) അപ്പീൽവാദി വെറും വാഹകൻ മാത്രമായിരുന്നു. പ്രധാന പ്രതിയായ മൽക്കിത് സിംഗിനെ ഒരിക്കലും അറസ്റ്റ് ചെയ്തിട്ടില്ല, യഥാർത്ഥത്തിൽ അയാളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ ഫലപ്രദമായ ശ്രമങ്ങൾ ഒന്നും നടത്തിയിട്ടില്ല. (iv) അപ്പീൽവാദി നിയമപ്രകാരം ആദ്യമായി ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടയാളാണ്. നിയമപ്രകാരം മറ്റൊരു കേസും ഇയാൾക്കെതിരെ നിലവിലില്ല. വകുപ്പ് 32 ബി-യിലെ (എ) മുതൽ (എഫ്) വരെയുള്ള ഖണ്ഡങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രത്യേക ഘടകങ്ങൾ നിലവിലെ കേസിന്റെ വസ്തുതകളിലും സാഹചര്യങ്ങളിലും ഇല്ല. ഈ അനുകൂല സാഹചര്യങ്ങൾക്കെതിരെ, പ്രതികൂലമായ സാഹചര്യങ്ങൾ ഇവയാണ്: (i) കുറ്റം നിയമത്തിലെ വാണിജ്യ അളവിനെ സംബന്ധിച്ചാണ്. (ii) പിടിച്ചെടുത്ത ലഹരിവസ്തുവിന്റെ അളവ് വാണിജ്യ അളവിന്റെ നാലിരട്ടിയാണ്. അതുകൊണ്ട്, അനുകൂല സാഹചര്യങ്ങളാണ് പ്രതിക്ക് കൂടുതൽ അനുകൂലമായിട്ടുള്ളതെന്നും, അതിനാൽ ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകളിലും സാഹചര്യങ്ങളിലും നിയമപ്രകാരം നൽകിയിട്ടുള്ള കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ ആവശ്യമില്ലെന്നും അദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ചു.

4. നിലവിലെ അപ്പീലിനെ എതിർത്തുകൊണ്ട്, എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ - ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും പരിഗണിച്ച്, നിയമം അനുശാസിക്കുന്ന കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷയായ 15 വർഷം കഠിനതടവ് നൽകിയതിൽ പ്രത്യേക കോടതിക്കോ ഹൈക്കോടതിക്കോ യാതൊരു പിഴവും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് സർക്കാർ ശക്തമായി വാദിച്ചു. നിലവിലെ കേസിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ സ്ഥാപിച്ചതും തെളിയിക്കപ്പെട്ടതുമായ കേസ് അനുസരിച്ച്, പ്രതി ഹെറോയിൻ വിൽക്കുകയായിരുന്നു. വാണിജ്യ അളവിനേക്കാൾ വളരെ കൂടുതലായതും കുറഞ്ഞ വാണിജ്യ അളവിന്റെ നാലിരട്ടിയുമായ ഒരു കിലോഗ്രാം ഹെറോയിൻ പ്രതിയുടെ കൈവശം കണ്ടെത്തി. 250 ഗ്രാം ആണ് കുറഞ്ഞ വാണിജ്യ അളവ്. എന്നാൽ ഈ കേസിൽ, പ്രതിയുടെ കൈവശം നിയമപ്രകാരം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള കുറഞ്ഞ വാണിജ്യ അളവിനേക്കാൾ നാലിരട്ടി കൂടുതലായ ഒരു കിലോഗ്രാം ഹെറോയിൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. ***റാഫിഖ് ഖുറേഷി***യുടെ കേസിൽ (മേൽപരാമർശം) പോലും, പിടിച്ചെടുത്ത ലഹരിവസ്തുവിന്റെ അളവ് കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ നൽകുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രസക്തമായ ഘടകമാകാം എന്ന് നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, പ്രതിയിൽ നിന്ന് കണ്ടെത്തിയ ലഹരിവസ്തുവിന്റെ അളവ് ശിക്ഷയുടെ അളവ് നിർണ്ണയിക്കുമ്പോൾ പരിഗണിക്കാവുന്ന ഒരു പ്രസക്തമായ ഘടകമാണ്. കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ നൽകാനുള്ള തീരുമാനം, വകുപ്പ് 32 ബി-യിലെ (എ) മുതൽ (എഫ്) വരെയുള്ള ഖണ്ഡങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഘടകങ്ങളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങുന്നതല്ലെന്നും, ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന മറ്റ് ഘടകങ്ങൾ പരിഗണിക്കാനുള്ള കോടതിയുടെ വിവേചനാധികാരം എടുത്തുകളയുകയോ മാറ്റം വരുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നില്ലെന്നും തുടർന്ന് നിരീക്ഷിച്ചു.

ഉപര്യുക്ത കേസിൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 32 ബി-യിലെ ഖണ്ഡം (എ) മുതൽ (എഫ്) വരെയുള്ള ഘടകങ്ങൾ കോടതി പരിഗണിച്ചില്ലെന്ന് കണ്ടെത്തിയിട്ടും, നിർമ്മിത മയക്കുമരുന്നിന്റെ അളവ് കുറഞ്ഞ വാണിജ്യ അളവിനേക്കാൾ വളരെ കൂടുതലായതിനാൽ, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 21-ൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കുറഞ്ഞ തടവിനേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ/തടവ് ചുമത്തി ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രത്യേക കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിൽ ഇടപെടാൻ ഈ കോടതി വിസമ്മതിച്ചു. ആ കേസിൽ പ്രതി ഒരു വാഹകനാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയതിനാൽ, ഈ കോടതി തടവ് 16 വർഷത്തിൽ നിന്ന് 12 വർഷമായി കുറച്ചു. നിലവിലെ കേസിൽ, പ്രതിയുടെ കൈവശം 1 കിലോ ഹെറോയിൻ പോലുള്ള വലിയ അളവിലുള്ള മയക്കുമരുന്ന് ഉണ്ടെന്ന് കണ്ടെത്തി, കൂടാതെ മയക്കുമരുന്ന് വിൽപ്പന നടത്തിയതായും കണ്ടെത്തി. അതിനാൽ, ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രത്യേക കോടതി ചുമത്തുകയും ഹൈക്കോടതി ശരിവെക്കുകയും ചെയ്ത 15 വർഷം കഠിനതടവും 2 ലക്ഷം രൂപ പിഴയും എന്ന ശിക്ഷയിൽ ഇടപെടേണ്ടതില്ല.

5. വിഷയത്തിൽ കക്ഷികളുടെ അഭിഭാഷകരെ വിശദമായി കേട്ടു.

6. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, നിലവിലെ കേസിൽ യഥാർത്ഥ പ്രതിയായ അപ്പീൽവാദിയുടെ കൈവശം 1 കിലോ ഹെറോയിൻ ഉണ്ടെന്ന് കണ്ടെത്തി, ഇത് കുറഞ്ഞ വാണിജ്യ അളവിനേക്കാൾ നാല് മടങ്ങ് കൂടുതലാണ്. എൻ ഡി പി എസ് നിയമപ്രകാരം 250 ഗ്രാമോ അതിൽ കൂടുതലോ വരുന്ന മയക്കുമരുന്ന് വാണിജ്യ അളവാണ്. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 21 പ്രകാരം കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ 10 വർഷം കഠിനതടവാണ്. വാണിജ്യ അളവിനെ സംബന്ധിച്ച്, ഇത് 20 വർഷം കഠിനതടവ് വരെയാകാം. അതിനാൽ, വാണിജ്യ അളവിനുള്ള കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ 10 വർഷത്തിൽ കുറയാത്തതും 20 വർഷം വരെ നീട്ടാവുന്നതും, 1 ലക്ഷം രൂപയിൽ കുറയാത്തതും 2 ലക്ഷം രൂപ വരെയാകാവുന്നതുമായ പിഴയോടു കൂടിയതുമായിരിക്കും. കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ ചുമത്തുന്നതിനുള്ള ഘടകങ്ങൾ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 32 ബി-യിൽ പറയുന്നുണ്ട്. വകുപ്പ് 32 ബി ഇപ്രകാരമാണ്:

> "[32 ബി. കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ ചുമത്തുന്നതിനുള്ള ഘടകങ്ങൾ. – ഈ നിയമപ്രകാരം ചെയ്യുന്ന ഏതൊരു കുറ്റകൃത്യത്തിനും ഒരു നിശ്ചിത കുറഞ്ഞ തടവോ പിഴയോ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ളിടത്ത്, കോടതിക്ക് ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന മറ്റ് ഘടകങ്ങൾ കൂടാതെ, കുറഞ്ഞ തടവിനേക്കാളോ പിഴയേക്കാളോ ഉയർന്ന ശിക്ഷ ചുമത്തുന്നതിനായി താഴെ പറയുന്ന ഘടകങ്ങൾ പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്, അതായത്:—
>
> (എ) കുറ്റവാളി അക്രമമോ ആയുധങ്ങളോ ഉപയോഗിക്കുകയോ ഉപയോഗിക്കുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്ത വസ്തുത;

(ബി) കുറ്റവാളി ഒരു പൊതു പദവി വഹിക്കുകയും ആ പദവി കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യുന്നതിനായി ദുരുപയോഗം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത വസ്തുത;

(സി) പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തവരെ കുറ്റകൃത്യം ബാധിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യുന്നതിനായി അവരെ ഉപയോഗിക്കുകയോ ചെയ്ത വസ്തുത;

(ഡി) കുറ്റകൃത്യം ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനത്തിലോ സാമൂഹ്യ സേവന കേന്ദ്രത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം സ്ഥാപനത്തിനോ കേന്ദ്രത്തിനോ തൊട്ടടുത്തോ, അല്ലെങ്കിൽ സ്കൂൾ കുട്ടികളും വിദ്യാർത്ഥികളും വിദ്യാഭ്യാസപരവും കായികപരവും സാമൂഹികവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി പോകുന്ന മറ്റ് സ്ഥലങ്ങളിലോ ചെയ്ത വസ്തുത;

(ഇ) കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യുന്നതിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സംഘടിത അന്താരാഷ്ട്ര അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും ക്രിമിനൽ സംഘത്തിൽ കുറ്റവാളി ഉൾപ്പെട്ട വസ്തുത; കൂടാതെ

(എഫ്) കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ മറ്റ് നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ കുറ്റവാളി ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വസ്തുത.]"

അതുകൊണ്ട്, കുറഞ്ഞ ശിക്ഷാകാലാവധിയേക്കാൾ കൂടുതലായുള്ള തടവ് ശിക്ഷയോ അല്ലെങ്കിൽ പിഴയോ ചുമത്തുമ്പോൾ, കോടതിക്ക് മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 32 ബി-യിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഘടകങ്ങൾ പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 32 ബി തന്നെ, കോടതിക്ക് ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന ഘടകങ്ങൾക്ക് പുറമെ, കുറഞ്ഞ തടവ് ശിക്ഷയേക്കാളോ പിഴയേക്കാളോ ഉയർന്ന ശിക്ഷ നൽകുന്നതിന് അതേ വകുപ്പ് 32 ബി-യിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള ഘടകങ്ങൾ കൂടി പരിഗണിക്കാമെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ, കുറഞ്ഞ തടവ് ശിക്ഷയേക്കാളോ പിഴയേക്കാളോ ഉയർന്ന ശിക്ഷ വിധിക്കുമ്പോൾ, കോടതിക്ക് ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന ഘടകങ്ങളും നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 32 ബി-യിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള/പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള ഘടകങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കാം. അതുകൊണ്ട്, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 32 ബി സൂക്ഷ്മമായി വായിച്ചാൽ, തടവ് ശിക്ഷയുടെയോ പിഴയുടെയോ ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ കാലാവധിയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ ചുമത്തുമ്പോൾ, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 32 ബി-യിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള/വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ഘടകങ്ങൾ മാത്രമേ കോടതി പരിഗണിക്കേണ്ടതുള്ളൂ എന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. ***റാഫിഖ് ഖുറേഷി*** കേസിൽ (മേൽപരാമർശം) സമാനമായ ഒരു ചോദ്യം ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് വന്നിരുന്നു. വകുപ്പ് 32 ബി-യിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള നിയമപപദ്ധതി പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ശിക്ഷാകാലാവധി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള കേസുകളിൽ, തടവ് ശിക്ഷയുടെയോ പിഴയുടെയോ ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ കാലയളവിനേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ ചുമത്തുന്നതിനായി കോടതിക്ക് "അതിന് ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന ഘടകങ്ങൾ" പരിഗണിക്കാമെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും

ചെയ്യ. കൂടാതെ, വകുപ്പ് 32 ബി-യിലെ (എ) മുതൽ (എഫ്) വരെയുള്ള ഖണ്ഡങ്ങളിൽ എണ്ണിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ള, ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ ചുമത്തുന്നതിനുള്ള ഘടകങ്ങളും കോടതിക്ക് പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്. കൂടാതെ, പ്രതിക്കെതിരെ ആരോപിക്കപ്പെട്ട വസ്തുവിന്റെ അളവ് ശിക്ഷയുടെ അളവ് നിശ്ചയിക്കുമ്പോൾ പരിഗണിക്കാവുന്ന ഒരു പ്രധാന ഘടകമാണെന്നും നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്യ. 15.1 മുതൽ 16 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകളിലും 18-ആമത്തെ ഖണ്ഡികയിലും താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്യ:

> "15.1 ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ശിക്ഷാകാലാവധി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള കേസുകളിൽ, തടവ് ശിക്ഷയുടെയോ പിഴയുടെയോ കുറഞ്ഞ കാലയളവിനേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ ചുമത്തുന്നതിനായി കോടതിക്ക് ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന ഘടകങ്ങൾ പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്;
>
> 15.2 കൂടാതെ, (എ) മുതൽ (എഫ്) വരെയുള്ള ഖണ്ഡങ്ങളിൽ എണ്ണിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ള, ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ ചുമത്തുന്നതിനുള്ള ഘടകങ്ങളും പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്.
>
> 16. നിയമപദ്ധതി സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ ചുമത്താനുള്ള തീരുമാനം (എ) മുതൽ (എഫ്) വരെയുള്ള ഖണ്ഡങ്ങളിൽ എണ്ണിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഘടകങ്ങളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങുകയോ പരിമിതപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല എന്നാണ്. കോടതിക്ക് ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന ഘടകങ്ങൾ പരിഗണിക്കാനുള്ള വിവേചനാധികാരം എടുത്തുകളയുകയോ മാറ്റം വരുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ഒരു വ്യക്തിയുടെ കൈവശം വാണിജ്യപരമായ അളവിന് തുല്യമായ നിർമ്മിത മരുന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ, വകുപ്പ് 21(സി) പ്രകാരം കുറഞ്ഞത് പത്ത് വർഷം തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കും, അത് ഇരുപത് വർഷം വരെയാകാം. എന്നാൽ, നിർമ്മിത മരുന്നിന്റെ അളവ് വാണിജ്യപരമായ അളവിന്റെ 20 മടങ്ങാണെന്ന് കരുതുക, ഇത് ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ ചുമത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രധാന ഘടകമായിരിക്കാം. അതുകൊണ്ട്, ഒരു പ്രതിക്കെതിരെ ആരോപിക്കപ്പെട്ട വസ്തുവിന്റെ അളവ് ശിക്ഷയുടെ അളവ് നിശ്ചയിക്കുമ്പോൾ പരിഗണിക്കാവുന്ന ഒരു പ്രധാന ഘടകമാണ്. വകുപ്പ് 32 ബി-യിലെ (എ) മുതൽ (എഫ്) വരെയുള്ള ഖണ്ഡങ്ങളിൽ, ശിക്ഷ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനുള്ള ഘടകമായി വസ്തുവിന്റെ അളവിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്നില്ല. ഒരു പ്രതി ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട വസ്തുവിന്റെ അളവിന്റെ വ്യാപ്തി കോടതി പരിഗണിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ആ ഘടകം പ്രസക്തമാണ്, ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ശിക്ഷാകാലാവധിയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ നൽകുമ്പോൾ അത്തരം ഒരു ഘടകം പരിഗണിച്ചതിന് കോടതിക്ക് പിഴവ് സംഭവിച്ചെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല.

... ...

18. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 32 ബി-യിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള "കോടതിക്ക് ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന മറ്റ് ഘടകങ്ങൾ കൂടാതെ" എന്ന പ്രത്യേക വാക്കുകൾ, വകുപ്പ് 32 ബി-യിലെ (എ) മുതൽ (എഫ്) വരെയുള്ള ഖണ്ഡങ്ങളിൽ എണ്ണിപ്പറഞ്ഞ ഘടകങ്ങളിൽ മാത്രം കോടതിയുടെ വിവേചനാധികാരം പരിമിതപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

6.1 അതുകൊണ്ട്, വസ്തുവിന്റെ അളവ് **"കോടതിക്ക് ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന ഘടകങ്ങൾ"** എന്ന വിഭാഗത്തിൽ വരും. ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ/തടവ് ചുമത്തുന്നതിനുള്ള വിവേചനാധികാരം വിനിയോഗിക്കുമ്പോൾ, വലിയ അളവിലുള്ള വസ്തു എന്ന ഈ ഘടകം കോടതി പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, കോടതിക്ക് പിഴവ് സംഭവിച്ചെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. 10 വർഷം മുതൽ 20 വർഷം വരെ തടവ് ശിക്ഷ ചുമത്താൻ കോടതിക്ക് വിപുലമായ വിവേചനാധികാരമുണ്ട്. അത്തരം ശിക്ഷ ചുമത്തുമ്പോൾ, വകുപ്പ് 32 ബി-യിൽ (എ) മുതൽ (എഫ്) വരെ എണ്ണിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ള മറ്റ് ഘടകങ്ങളും കോടതിക്ക് പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്. അതിനാൽ, ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ ചുമത്തുമ്പോൾ, വകുപ്പ് 32 ബി-യിൽ (എ) മുതൽ (എഫ്) വരെയുള്ള വകുപ്പുകളിൽ എണ്ണിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഘടകങ്ങൾ കൂടാതെ, കോടതിക്ക് ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന ഘടകം പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, "അത്തരം ഘടകം" പ്രസക്തമായ ഒന്നാണോ അല്ലയോ എന്ന് മാത്രമാണ് ഹൈക്കോടതിക്ക് പരിഗണിക്കേണ്ടത്.

6.2 മേൽപറഞ്ഞ നിയമതത്വങ്ങൾ ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകളിലേക്ക് പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ, പ്രത്യേക കോടതി വിധിക്കുകയും ഹൈക്കോടതി ശരിവെക്കുകയും ചെയ്ത 15 വർഷം കഠിനതടവും 2 ലക്ഷം രൂപ പിഴയും എന്ന ശിക്ഷയിൽ ഈ കോടതിയുടെ ഇടപെടൽ ആവശ്യമാണോ എന്ന് പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പ്രതിക്ക് കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ നൽകണമെന്നും ശിക്ഷ വിധിക്കുമ്പോൾ ദയ കാണിക്കണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, പ്രത്യേക കോടതി യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രസക്തമായ വസ്തുതകളും ഘടകങ്ങളും പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് പരമാവധി ശിക്ഷയായ 20 വർഷം കഠിനതടവ് നൽകാതെ 15 വർഷം കഠിനതടവ് ശിക്ഷയായി നൽകിയത്. അതിനാൽ, ശിക്ഷ വിധിച്ചപ്പോൾ പ്രത്യേക കോടതി മനസ്സ് ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല.

6.3 പ്രതിഭാഗം ഉന്നയിച്ച വാദമായ, പ്രധാന വിതരണക്കാരനെ പിടികൂടാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും അപ്പീൽവാദി ഒരു വാഹകൻ മാത്രമാണെന്നുമുള്ളതും പ്രത്യേക കോടതി വിധിക്കുകയും ഹൈക്കോടതി ശരിവെക്കുകയും ചെയ്ത ശിക്ഷയിൽ ഇടപെടാനുള്ള ഒരു കാരണമാകില്ല. മിക്ക കേസുകളിലും, വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പ്രധാന

വിതരണക്കാരെ പിടികൂടാൻ കഴിഞ്ഞെന്നുവരില്ല. ഒരു പ്രതിയെ ലഹരിവസ്തുവോ/മയക്കുമരുന്നോ അനധികൃതമായി കൈവശം വെച്ചതായി കണ്ടെത്തിയാൽ, സാഹചര്യം ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, നിയമത്തിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ നൽകാവുന്നതാണ്.

6.4 ഈ കേസിൽ പ്രതിയായ അപ്പീൽവാദിയുടെ കൈവശം ഒരു കിലോ ഹെറോയിൻ കണ്ടെത്തുകയും, അത് അയാൾ വിവരം നൽകിയ ആൾക്ക് വിൽക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ, ഇയാൾ വെറുമൊരു വാഹകൻ മാത്രമാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ, താൻ കൈവശം വെച്ചിരിക്കുന്നത് ലഹരിവസ്തു/മയക്കുമരുന്ന് ആണെന്ന് അറിവുള്ളതും, വലിയ വാണിജ്യപരമായ അളവിലുള്ള ലഹരിവസ്തു/മയക്കുമരുന്ന് കൈവശം വെച്ചിരിക്കുന്നതുമായ ഒരു വാഹകന് പോലും നിയമത്തിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ നൽകാവുന്നതാണ്. ഈ കേസിൽ, മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, പ്രതിയുടെ കൈവശം 1 കിലോ ഹെറോയിൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഹെറോയിന്റെ ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ വാണിജ്യപരമായ അളവ് 250 ഗ്രാം ആണ്. അതിനാൽ, പ്രതിയുടെ കൈവശം കുറഞ്ഞ വാണിജ്യപരമായ അളവിന്റെ 4 ഇരട്ടിയിലധികം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രത്യേക കോടതി വിധിക്കുകയും ഹൈക്കോടതി ശരിവെക്കുകയും ചെയ്ത, 15 വർഷം കഠിനതടവും 2 ലക്ഷം രൂപ പിഴയും എന്ന ശിക്ഷയിൽ ഈ കോടതിയുടെ ഇടപെടൽ ആവശ്യമില്ല. അത്തരം ഒരു ശിക്ഷ ചുമത്തുമ്പോൾ കോടതി അപ്രസക്തമായ ഘടകങ്ങൾ പരിഗണിച്ചുവെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല.

7. പ്രതിക്ക് അർഹമായ ശിക്ഷ നൽകുന്നത് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ 21-ആം അനുച്ഛേദം സംരക്ഷിക്കുന്ന വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വിഷയമാണെന്നും, ശിക്ഷ കുറയ്ക്കാൻ സാധ്യതയുള്ളതും വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ളതുമായ സാഹചര്യങ്ങൾക്ക് ഉചിതമായ പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടതുണ്ടെന്നും, ഈ കേസിൽ പ്രതിക്ക് അനുകൂലമായ സാഹചര്യങ്ങളാണ് ദോഷകരമായ സാഹചര്യങ്ങളെക്കാൾ കൂടുതലെന്നും, അതിനാൽ നിയമത്തിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ ന്യായീകരിക്കാനാവാത്തതും ആവശ്യമില്ലാത്തതുമാണെന്നുള്ള പ്രതിഭാഗത്തിന്റെ വാദം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ആദ്യം തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യം, അപ്പീൽവാദി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 21 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ, വാണിജ്യപരമായ അളവിന്റെ നാല് മടങ്ങ് അധികം വരുന്ന ഒരു കിലോ ഹെറോയിൻ ഇയാളുടെ കൈവശം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, എൻ ഡി പി എസ് നിയമം നിർമ്മിച്ചതിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളും കാരണങ്ങളും പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. 1965-ൽ എൻ ഡി പി എസ് നിയമം നിർമ്മിക്കുന്നതിന് മുൻപ്, ഇന്ത്യയിലെ മയക്കുമരുന്നുകളുടെ നിയന്ത്രണം (എ) കറുപ്പ് നിയമം 1857, (ബി) കറുപ്പ് നിയമം 1878, (സി) ഡേഞ്ചറസ് ഡ്രഗ്സ്

ആക്ട് 1930 എന്നിങ്ങനെയുള്ള കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന നിയമങ്ങളിലൂടെയാണ് നടപ്പാക്കിയിരുന്നത്. എങ്കിലും, കാലം പുരോഗമിക്കുകയും ദേശീയവും അന്തർദ്ദേശീയവുമായ തലങ്ങളിൽ അനധികൃത മയക്കുമരുന്ന് വ്യാപാരവും ദുരുപയോഗവും വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ താഴെ പറയുന്ന പോരായ്മകൾ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു: (i) മയക്കുമരുന്ന് കടത്തുകാരുടെ സംഘടിത സംഘങ്ങളെ നേരിടാൻ മേൽപ്പറഞ്ഞ നിയമങ്ങളിലെ ശിക്ഷാ വ്യവസ്ഥകൾ മതിയായ പ്രതിരോധം നൽകുന്നില്ലായിരുന്നു. (ii) കഴിഞ്ഞ കുറച്ചു വർഷങ്ങളായി അയൽരാജ്യങ്ങളിൽനിന്ന് പ്രധാനമായും പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് ലക്ഷ്യമിട്ടുള്ള മയക്കുമരുന്ന് കൈമാറ്റം രാജ്യം കൂടുതലായി നേരിടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. (iii) അടുത്ത കാലത്തായി സൈക്കോട്രോപിക് ലഹരിവസ്തുക്കൾ എന്നറിയപ്പെടുന്ന പുതിയതരം മയക്കുമരുന്നുകൾ രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുകയും ദേശീയ സർക്കാരുകൾക്ക് ഗുരുതരമായ പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട്, മേൽപ്പറഞ്ഞ പോരായ്മകൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനായി 1985-ൽ എൻഡിപിഎസ് നിയമനിർമ്മാണം നടത്തി. അതിനുശേഷം, അപകടകരമായ മയക്കുമരുന്നുകൾ വിപണിയിൽ വ്യാപിക്കുന്നത് തടയുന്നതിനായി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 37 ഭേദഗതി ചെയ്യുകയും, ആ വകുപ്പിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള നിർബന്ധിത വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കാതെ നിയമപ്രകാരമുള്ള ഒരു കുറ്റത്തിന്റെ പ്രതിക്ക് വിചാരണവേളയിൽ ജാമ്യം അനുവദിക്കരുതെന്ന് വ്യവസ്ഥയും ചെയ്തു.

പ്രതിക്കുവേണ്ടി, അനുകൂലവും പ്രതികൂലവുമായ സാഹചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വാദങ്ങളും, കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ നൽകണമെന്നും നിയമപ്രകാരമുള്ള ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേക്കാൾ ഉയർന്ന ശിക്ഷ നൽകരുതെന്നുമുള്ള അഭ്യർത്ഥനയും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ഒരു കാര്യം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്: ഒരു കൊലപാതകക്കേസിൽ, പ്രതി ഒന്നോ രണ്ടോ പേരെ കൊലപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, മയക്കുമരുന്ന് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവർ ദുർബലരായ ഒട്ടനവധി നിരപരാധികളായ യുവ ഇരകളുടെ മരണത്തിനോ മാരകമായ ആഘാതങ്ങൾക്കോ കാരണമാകുന്നു. ഇത് സമൂഹത്തിൽ ദോഷകരമായ ഫലങ്ങളും മാരകമായ ആഘാതവും ഉണ്ടാക്കുന്നു; അവർ സമൂഹത്തിന് ഒരു ഭീഷണിയാണ്. അധോലോകത്തിന്റെ സംഘടിതമായ പ്രവർത്തനങ്ങളും, മയക്കുമരുന്നുകളുടെയും സൈക്കോട്രോപിക് ലഹരിവസ്തുക്കളുടെയും രാജ്യത്തേക്കുള്ള രഹസ്യക്കടത്തും, അവയുടെ അനധികൃത വ്യാപാരവും സമൂഹത്തിലെ ഒരു വലിയ വിഭാഗം ആളുകൾക്കിടയിലും, പ്രത്യേകിച്ച് കൗമാരക്കാർക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുമിടയിൽ മയക്കുമരുന്ന് ആസക്തിക്ക് കാരണമാകും. ഈ വിപത്ത് അടുത്ത കാലത്തായി ഗുരുതരമായതും ഭീതിപ്പെടുത്തുന്നതുമായ അവസ്ഥയിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ഇതിന് സമൂഹത്തിൽ മൊത്തത്തിൽ ഒരു മാരകമായ ആഘാതമുണ്ട്. അതിനാൽ, എൻ ഡി പി എസ് നിയമപ്രകാരമുള്ള കേസിൽ ശിക്ഷ വിധിക്കുമ്പോൾ, സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുവായ

താൽപ്പര്യവും കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതു കൊണ്ടുതന്നെ, അനുകൂലവും പ്രതികൂലവുമായ സാഹചര്യങ്ങൾക്കിടയിൽ സന്തുലിതാവസ്ഥ വരുത്തുമ്പോൾ, പൊതുതാൽപ്പര്യവും സമൂഹത്തിൽ മൊത്തത്തിലുള്ള ആഘാതവും എപ്പോഴും ഉയർന്ന ശിക്ഷയ്ക്ക് അനുകൂലമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട്, പ്രതി ഒരു ദരിദ്രനാണെന്നോ, വെറുമൊരു വാഹകൻ മാത്രമാണെന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ കുടുംബത്തിന്റെ ഏക വരുമാനക്കാരനാണെന്നോ ഉള്ളത് എൻ ഡി പി എസ് നിയമപ്രകാരം ശിക്ഷ വിധിക്കുമ്പോൾ പ്രതിക്ക് അനുകൂലമായ ഘടകങ്ങളായി കണക്കാക്കാനാവില്ല. മാത്രമല്ല, ഈ കേസിൽ, പ്രതി ഒരു പാവപ്പെട്ടയാളാണെന്നും, കുടുംബത്തിന്റെ ഏക വരുമാനക്കാരനാണെന്നും, ഇത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ കുറ്റകൃത്യമാണെന്നുമുള്ള പ്രതിയുടെ വാദം സ്പെഷ്യൽ കോടതി പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് പരമാവധി ശിക്ഷയായ 20 വർഷം കഠിനതടവ് നൽകാതെ 15 വർഷം മാത്രം ശിക്ഷയായി വിധിച്ചത്.

8. മുകളിലുള്ളവയും ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാരണങ്ങളും പരിഗണിച്ച്, ഈ അപ്പീലിന് യാതൊരു കഴമ്പുമില്ലാത്തതിനാൽ ഇത് തള്ളിക്കളയേണ്ടതാണ്, അതനുസരിച്ച് തള്ളിക്കളയുന്നു.

ദേവിക ഗുജ്റാൾ അപ്പീൽ തള്ളിയിരിക്കുന്നു.